

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Változatlan irányban

Megbocsátható az újságolvasók egy részének, ha feltehetőleg nem az elején, hanem valahol a közepén kezdték el olvasni tegnap reggel a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága április 12–13-i ülésének határozatát. Valahol a közepén, az életszínvonalról szóló fejezet táján. Megbocsátható, de fűzzük hozzá, nem helyeselhető olvasói magatartás, nem logikus sorrend ez. Értethető, hogy a családok számára a kérdések kérdése: sikerül-e elérni a három évvel ezelőtt kitűzött célt, sikerül-e megvédeni az eddig elért életnívót? Am az is világos: a hogyan élünk kérdésére előbb a hogyan dolgozunk kérdésére adandó — tettekkel adandó — felelettel válaszolhatunk. Sőt még előbb: a külső és a hazai politikai feltételek, a nemzetközi és a belpolitikai helyzet számbavételével.

Nagy jelentőségű esemény volt — nem csupán a szorosán vett pártéletnek, hanem egész belpolitikai életünknek is — a Központi Bizottság e héten lezajlott ülése, amelyen mérlegre tette a XII. kongresszus óta végzett munkát, és meghatározta a párt további feladatait. Nagy várakozás előzte meg az ülést, és közvéleményünk megkülönböztetett figyelemmel tanulmányozza az ott elfogadott, teljes egészében nyilvánosságra hozott dokumentumot. Nem új módszere pártunknak a két kongresszus közötti — felelősnek, féldősnek nevezett — számvetés. Ennek a mostaninak az előmunkálatai is hosszú hónapokra nyúlnak vissza. A budapesti és a megyei pártbizottságok, a központi állami és társadalmi szervek, a legfontosabb tömegszervezetek, s oly jelentős intézmények, mint a Magyar Tudományos Akadémia segítettek a Központi Bizottságot a kimerült és megalapozott álláspontra kialakításában, a feladatok lehető legfontosabb meghatározásában.

A határozat lényegét, summáját dióhéjban összefoglalva, azt mondhatjuk: a XII. pártkongresszuson kitűzött irányvonal jó, helyes, időt álló. Akkor is, ha az azóta eltelt három év alatt az „útviszonyok” tovább romlottak, illetve nehezebbnek bizonyultak, mint amilyeneknek előre látni lehetett őket. Ennek ellenére nem kellett megváltoztatni, módosítani az irányt, nem kellett lemondani a XII. kongresszus egyetlen lényeges célkitűzéséről sem. Ezeket lényegében sikerült eddig is elérnünk, ha nem is minden ponton és korántsem teljes mértékben. Megvan a reális lehetősége annak is, hogy a hátralevő két esztendőben meg tudjuk valósítani mind a kongresszus határozatait, mind a VI. ötéves terv főbb előirányzatait. Az kell hozzá, hogy még teljesebben kihasználjuk a szocialista társadalmi rendszertelen megújulásának képességét, miközben még jobban dolgozzunk, még sokkal nagyobb fizikai és szellemi erőfeszítéseket tegyünk. Tehát: megnövekedett és növekvő nehézségek közepette is változatlan irányban, sokkal hatékonyabb munkával! Ez a lényeg.

A feladatok természetesen fejezetekre tagolódnak a dokumentumban, de jól kivehetően a legszorosabban összefüggnek egymással. Nem választható el például az okáért külpolitikai, nemzetközi munkánktól — a gazdasági építőmunka. Nem kedvez hazai fejlődésünknek a feszült nemzetközi helyzet, az imperialista körök törekvése a katonai erőegyensúly megbontására, a fegyverkezési verseny ránk kényszerítésére. Tovább folynak, erősödnek a szocialista közösség elleni heves politikai támadások és gazdasági szankciók, ismét hatálatlanul kiéleződött az ideológiai küzdelem és a hidegháborús időkre emlékeztető nyugati propagandahadjárat. Természetesen a Szovjetunió vezette szocialista közösségnek megvan az ereje egy fenyegető termonukleáris világhátrahódás ellenében; megvan a katonai és gazdasági, politikai és erkölcsi erőnk hozzá. Erősíteni összeforrottóságunkat, növelni a szocializmus vonzerejét, kapcsolataink révén is egyengetni az enyhülés és a béke megvédésének esélyeit, eredményesen folytatni a szocialista építőmunkánkat — ez a mi szerény, hazánk méreteinek és sajátosságainak megfelelő legjobb hozzájárulásunk a szocialista világ és egyúttal az egész haladó, békeszerető emberiség életbevágó, közös ügyéhez.

Népünk nagyra értékeli a tényt, hogy hazánk belpolitikai helyzete kiegyensúlyozott, szilárd a néphatalom, hogy pártunk az egész nép javára betölti — nagy történelmi felelősséggel — társadalmi vezető szerepét. A belpolitikai helyzet kiegyensúlyozottságának természetesen a jelenlegi nemzetközi és gazdasági nehézsé-

gek próbatételt jelentenek. De álljuk e próbát. Nem szűkölködik a Központi Bizottság határozata kritikus-önkritikus megállapításokban. Rámutat, hogy e külső nehézségek élesebb megvilágításba helyezik munkánk gyengeségeit. Így a kevésbé rugalmas, lassú reagálást a változásokra, a kényelmességet, a formális megoldásokat, a gyakorta elnéző magatartást az állampolgári fejelem és a munkafejelem megsértésével, a felelőtlenséggel szemben, de azt is, hogy elszaporodtak nem kívánatos jelenségek, az elődség, a korrupció. Erőfeszítéseink ellenére sem kielégítően fejlődik a szocialista demokrácia. Munkánk gyengéje, hogy nem elég eredményesen dolgozunk az ifjúság gondjainak megoldásáért, és hogy a fiatalok egyes rétegeit, csoportjait a szocialista társadalom fejlesztése ügyének csak kevésbé tudjuk megnyerni, mint amennyire képességeik, friss alkotó energiáik ezt lehetővé tennék.

Népgazdasági gondjaink rendkívül nagyok, a vártól is súlyosabbak. De épp ezért számít óriási eredménynek, hogy sikerült fenntartani az ország nemzetközi fizetési képességét; az eladósodási folyamat lassult és megállt. Sajnos, ezt az önmagában igen nagy eredményt nagyobb részt nem munkánk hatékonyságának javításával, nem a termelés minőségi jellemzőinek kibontakoztatásával sikerült elérnünk. Mindebben csak szerény, kezdeti eredményeket könyvelhetünk el. A fő forrás a beruházások visszafogása és a lakosság fogyasztásának korlátozása volt. Ez azonban hosszú távon nem tartható — szögezi le a Központi Bizottság határozata. A tennivalók, a következtetések önként adódnak a fentiekből. A legkövetlenebb és igen nehéz feladat a következő két évre a fizetőképesség további fenntartása és jelentős áruforgalmi aktívum elérése — ráadásul olyan világpiacon, ahol változatlanul igen nehéz eladni, exportálni!

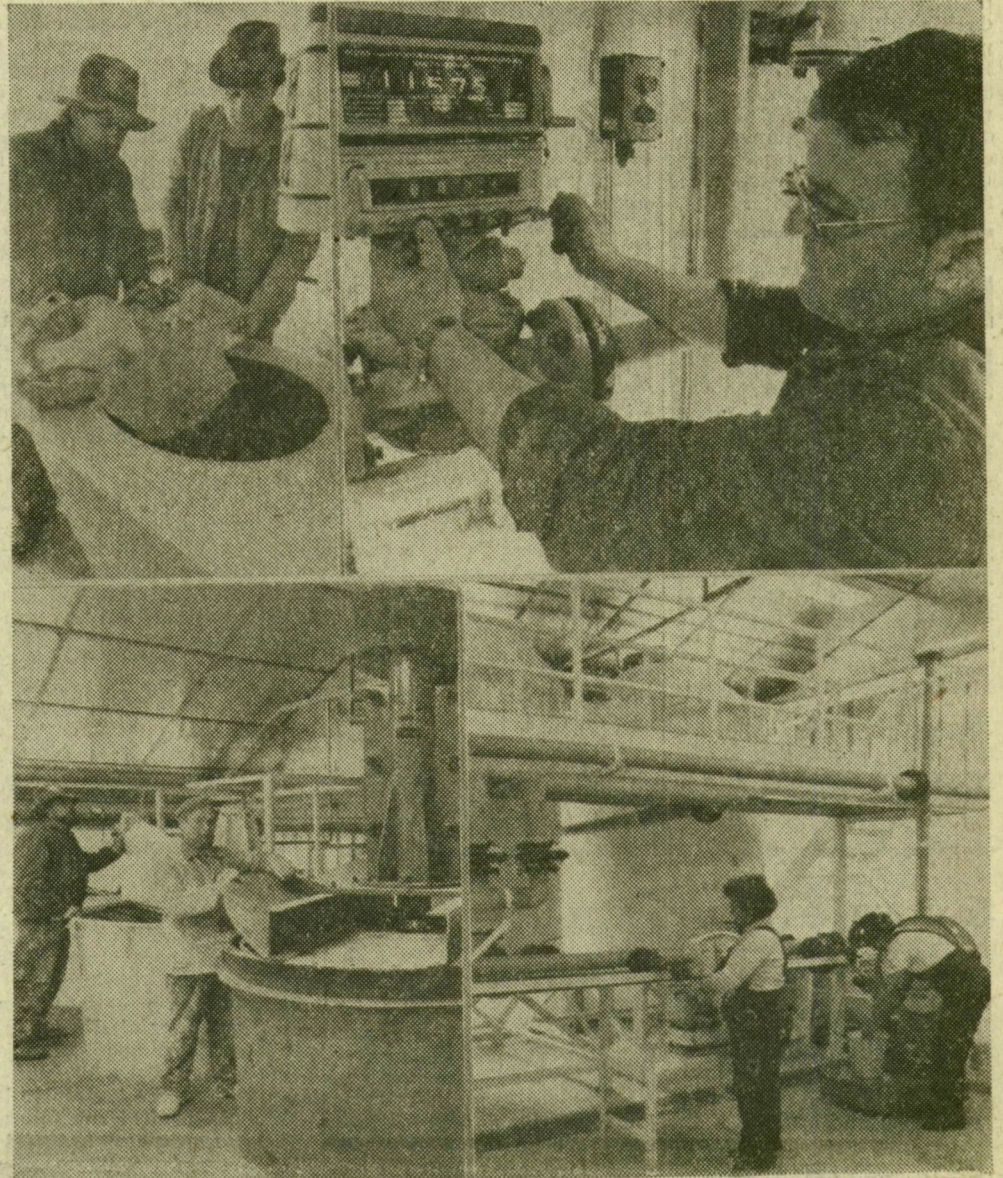
A kongresszus határozatának megfelelően eddig sikerült megőriznünk társadalmi méretekben az életszínvonalat. Az első két évben, ha csak kis mértékben is, három százalékkal, de növekedett az egy főre jutó reáljövedelem. Az idén valamelyest csökkenni fog. Am az egész öt esztendő tekintve — ha sikerült munkánkat lényegesen hatékonyabbá tennünk — elérhetjük az eredeti célt, a szinten tartást. Továbbra is ez áll pártunk és kormányzatunk törekvésének középpontjában. A mai világgazdasági helyzetben csak kevés ország mondhatja el ezt magáról.

A nemzetközi és gazdasági körülmények megváltozása tükröződik az ideológiai, szellemi életben is. Felerősödtek egyes körökben felelőtlen, zavaros, ellenzéki-kedő nézetek és magatartásformák. Hangzótatóik, képviselőik gyakran nincsenek is tudatában annak, hogy a szocialista-ellenes nyugati propaganda pusztá eszközök próbálja felhasználni őket. Az ideológiai munka egyik legfontosabb tennivalója, hogy tovább erősítse a szocialista hazaszeretet és más népek megbecsülését, az internacionalizmust, ezzel is visszaszorítva a helyenként feléledő nacionalista megnyilvánulásokat.

Sokrétű, bonyolult feladatokat ír elő a Központi Bizottság a kommuniszták, a pártvezetők számára. Erősítsék eszmei-politikai, szervezeti és kivált cselekvési egységüket; álljanak ki határozottabban politikánk védelmében és megvalósításáért; bátorítsák mindenütt az új, előreívó kezdeményezéseket. Szükség van a párton belüli, a közös álláspont kialakítása előtti alkotó vitákra, a pártélet demokratizmusának megfelelően; de a viták lezárása után egyetlen kommunista sem képviselhet „a kertek alatt”, vagyis különféle körökben eltérő magánvéleményt. Fejleszteni kell a politikai munka módszereit, meg kell szabadulni munkánk sok formális, bürokratikus vonásától; s határozottabban fel kell lépni a párttagság egy kis részének egoizmusával, a szocialista erkölcsi normákba ütköző magatartásával szemben. E magatartás idegen a néptől, még kevésbé tűrhető meg a pártban.

Nem felszólító, hanem kijelentő módban fogalmazott mondattal zárul a határozat: „Pártunk politikájára, népünk összefogására, a szocialista rendszer megújuló képességére építve megoldjuk az előttünk álló bonyolult feladatokat, megvalósítjuk a XII. kongresszus határozatait, és előbbre jutunk a szocializmus építésének útján.”

Ez a kijelentő mód erőt és magabiztosságot sugároz, cselekvésre sarkall.

Nagy László felvételén

Festék az új üzemből

Kereskedelmi felmérések szerint évente mintegy 10 ezer tonna diszperzitet vásárolnának a hazai fogyasztók. Eddig hiánycikk volt ez a viszonylag olcsó és nagyon egyszerűen alkalmazható festék, mivel a gyártnak a BUDALAKK szegedi gyárának nem volt megfelelő kapacitása. A közelmúltban épült új diszperzítüzem megoldja a gondot. Egyelőre próbázásban termelnek a húszmillió forintos költséggel épült üzemesarnokban az NSZK-ban gyártott berendezéseken. Ha az új üzemből is fölfut a termelés, a szegedi gyár évente 10 ezer tonna diszperzitet termel majd.

Lépcsőházak, garázsok „Átutazó” fűtésdíjak

Új, a távfűtés- és melegvíz-szolgáltatás díjszámítását szabályozó rendelet jelent meg az elmúlt évben, melynek alapján 1982. október 15-től a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat is számolhatja a lépcsőházak fűtésért járó díjat — a távfűtött lakóházak üzemből tartóinak. A rendelet s a megemelt összegű számlák arra következtetésre juttatták az érintetteket, hogy talán nem is olyan fontos fűteni a lépcsőházakat, a lakásonként fizetendő közös költségek az eképp megspórolható fűtési díjjal is csökkenthetők lennének. Bizonytalanság alakult ki a garázsokban levő csővezetékek ügyében is: ha meglehetősen sok csővezeték, fűtőtűnek kell-e tekinteni a garázsot?

Tekintettel arra, hogy e kérdések már lakógyűléseken is felmerültek, sőt személyes tapasztalatunk szerint itt-ott szavaztatták is a lakókat, örömmel fogadtuk a DÉLTERV és a város-gazdálkodási vállalat illetékesinek ajánkozását, hogy lapunk hasábjain adnának választ az érdeklődőknek.

Kezdjük az elején, a paneles technológiával épített lakások fűtésénél. A jelenleg érvényes előírások mínusz 15 fokos külső hőmérséklet figyelembevételére kötelezik a tervezőket,

amikor e lakóházak hőszigetelési kérdéseiben döntenek. (Igaz, hogy tartósan ilyen hideg alig-alig fordult elő az utóbbi években, de erre nem lehetnek tekintettel a tervezők.) Ebből következően a lépcsőházakkal közös lakásfalakat vagy szigetelniük kellene (körülbelül 10 ezer forint többletköltség lakásonként) vagy fűteni a lépcsőházakat. Ez utóbbi megoldás mellett szót az a tény is, hogy a fűtött lakásokból sokkal több hő szökne ki a hideg lépcsőházakba, mint amennyit a szigetelt panelek meg lehetne takarítani. (Különösen igaz ez a mesterségesen szellőztetett, ventilátoros épületekre.)

Anélkül, hogy műszaki információkkal terhelnénk tovább az olvasót, szólnunk kell még két problémáról. Ha az épületek fogadóján levő helyiségeket és a lépcsőblokkokat nem fűtjük (a rendelet 12 Celsius-fok felett tekinti fűtöttnek a helyiségeket), olyan hőmérsékletkülönbségek jönnek létre egy-egy földem, illetve panel két oldalán, amely páralecsapódáshoz, a tapéta, a szőnyeg rothadásához vezetne. S végső esetben esetleg olyan, nem kívánatos panelemozgásokhoz, amelyek már az épület statikai stabilitását veszélyeztetnék.

Összefoglalva tehát az eddigieket: a tervezőket nem a lépcsőházak, garázsok, s más közös helyiségek fűtésének szándéka vezeti, amikor a túlzott hőmérsékletkülönbségeket el akarják kerülni. Igen ám, csak ennek energiaköltségei eddig nem terheltek a házak üzemből tartóit! (Itt kell elmondanunk, hogy az október 15-től számlázott többletbevételek nem a város-gazdálkodási vállalat nyereségét növelik, csupán „átutaznak” a kasszáján, s meg sem állnak az állam pénztárcáján.) Mint megtudtuk, a távfűtött lakások rezsijét 17–34 forinttal növeli a lépcsőházi fűtési díj havonta — a lakás nagyságától függően. Am a vállalat nem a lakóknak számláz, hanem az üzemből tartóknak. Annak joga aztán eldönteni — például a lakáskészítkezé —, hogy miből teremti elő a pénzügyi fedezetet.

Végül a garázsokról had szólnunk még külön is: jelenleg nem fizetnek a tulajdonosok a technológiai adottságokból következő juttatásért a „fűtésért”. (Nincs is minden gépkocsitárolóban melegező csővezeték.) Am, ha a hőmérsékletmérések tartósan 12 fok feletti „meleg” regisztrálnak, a rendelet alapján jogosan számlázhat a vállalat.